

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 7.9.2026
COM(2026) 464 final

2026/0257 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei în ceea ce privește recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile emise de părțile contractante la Comunitatea Energiei și de statele membre ale UE

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere de decizie a Consiliului se referă la propunerea care urmează să fie prezentată în numele Uniunii și aprobată prin votul Uniunii în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei în legătură cu sistemul preconizat de recunoaștere reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică produsă din surse regenerabile între statele membre ale UE și cele nouă părți contractante la Comunitatea Energiei care nu sunt membre ale UE.

Se preconizează că poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii va fi prezentată în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei în vederea adoptării de către acest organism la 30 noiembrie 2026, în cadrul reuniunii sale de la Viena, Austria. Înainte de reuniunea respectivă, la 24 noiembrie 2026, Grupul permanent la nivel înalt (*Permanent High Level Group*, PHLG) al Comunității Energiei se va reuni tot la Viena pentru a discuta și a aproba acest punct în vederea adoptării în cadrul Consiliului ministerial

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Tratatul de instituire a Comunității Energiei

Tratatul de instituire a Comunității Energiei¹ („TCEn”) vizează crearea unui cadru stabil de reglementare și de piață și a unui spațiu unic de reglementare pentru schimburile de energie de rețea prin punerea în aplicare, în țările din afara UE care sunt părți la tratat, a unor elemente convenite de comun acord ale *acquis*-ului UE din domeniul energiei. TCEn a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2006. Uniunea Europeană este parte la acesta². TCEn se referă la cele nouă părți din afara UE ca fiind „părți contractante”.

2.2. Consiliul ministerial și Grupul permanent la nivel înalt al Comunității Energiei

Consiliul ministerial asigură îndeplinirea obiectivelor stabilite în TCEn. Acesta este format din câte un reprezentant al fiecărei părți contractante și doi reprezentanți ai UE. În temeiul articolului 47 din TCEn, Consiliul ministerial asigură orientări generale de politică, ia măsuri (decizii sau recomandări) și adoptă acte de procedură. Fiecare parte (inclusiv UE) dispune de un vot, iar Consiliul ministerial aplică reguli de vot diferite, în funcție de subiectul adus în discuție. În temeiul articolului 78 din TCEn, Consiliul ministerial poate acționa numai dacă sunt reprezentate două treimi din părți. Abținerile nu sunt considerate voturi exprimate. Pentru proiectul de decizie avut în vedere în temeiul articolului 85 din TCEn este necesară unanimitatea tuturor părților.

PHLG este un organism subsidiar al Consiliului ministerial. În temeiul articolului 53 litera (a) din Tratatul de instituire a Comunității Energiei, acesta pregătește lucrările Consiliului ministerial, inclusiv ordinea de zi a acestuia și actele care urmează să fie adoptate de Consiliul ministerial. PHLG este format din câte un reprezentant al fiecărei părți contractante și doi reprezentanți ai Uniunii Europene. UE dispune de un vot. În temeiul articolului 78 din TCEn, PHLG poate hotărî numai dacă sunt reprezentate două treimi din părți. Abținerile de la vot nu sunt considerate voturi exprimate.

2.3. Actul avut în vedere spre adoptare de către Consiliul ministerial

Prezenta propunere de decizie în temeiul articolului 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se referă la poziția care trebuie să fie adoptată în

¹ JO L 198, 20.7.2006, p. 18.

² JO L 198, 20.7.2006, p. 15.

numele Uniunii Europene cu privire la Decizia Consiliului ministerial al Comunității Energiei privind recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică produsă din surse regenerabile între statele membre ale UE și cele nouă părți contractante la Comunitatea Energiei care nu sunt membre ale UE, care figurează în anexa la propunerea de decizie a Consiliului.

3. POZIȚIA CARE TREBUIE SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

Proiectul de decizie 2026/xx/MC-EnC a Consiliului ministerial, denumit în continuare „proiectul de decizie”, stabilește condițiile și procedurile pentru recunoașterea reciprocă între statele membre ale UE și părțile contractante a garanțiilor de origine (GO) pentru energia electrică produsă din surse regenerabile de către un organism competent al unei părți contractante sau al unui stat membru al UE. El prevede măsuri de asigurare a respectării legii și de salvagardare pentru a proteja integritatea sistemelor de garanții de origine în cadrul UE și al părților contractante.

Articolul 19 alineatul (11) din Directiva (UE) 2018/2001 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile³ stabilește un sistem de recunoaștere reciprocă a garanțiilor de origine între statele membre ale UE și permite extinderea acestuia la țări terțe, cu condiția ca UE să fi încheiat un acord cu țările terțe respective privind recunoașterea reciprocă a GO-urilor emise în UE și să fi instituit sisteme compatibile de garanții de origine în țările terțe respective.

În 2021, Consiliul ministerial al Comunității Energiei a adaptat și adoptat Directiva (UE) 2018/2001 în cadrul Comunității Energiei. Prin urmare, este oportun ca sistemul UE de recunoaștere reciprocă a garanțiilor de origine să se extindă la cele nouă părți contractante la Comunitatea Energiei care nu sunt membre ale UE (denumite în continuare „părțile contractante”).

Extinderea urmează să fie realizată prin intermediul prezentei propuneri și al proiectului de decizie anexat, în vederea unei posibile adoptări în noiembrie 2026.

Proiectul de decizie ministerială se bazează pe titlul IV din TCEn, care permite Comunității Energiei să ia măsuri în vederea creării unei piețe unice fără frontiere interne pentru energia de rețea. În temeiul articolului 85 din TCEn, Consiliul ministerial al Comunității Energiei ar trebui să adopte proiectul de decizie ministerială în unanimitate. Odată adoptat, proiectul de decizie ar urma să fie obligatoriu din punct de vedere juridic pentru toate părțile contractante, precum și pentru UE și statele sale membre, în conformitate cu TCEn și cu TFUE.

Odată adoptat, proiectul de decizie ministerială va intra în vigoare în Comunitatea Energiei în conformitate cu articolul 42 alineatul (1), articolul 47 litera (b) și articolele 76, 84 și 85 din TCEn.

Poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului ministerial este aceea de a aproba propunerea adresată Consiliului ministerial al Comunității Energiei pentru un proiect de decizie privind recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile emise de părțile contractante și de statele membre ale Uniunii Europene, și de a aproba votul Uniunii în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei în favoarea adoptării proiectului de decizie respectiv.

³ Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

4. Temeiul juridic

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire a „pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”⁴.

4.1.2. Aplicarea la cazul în speță

Consiliul ministerial este un organism înființat printr-un acord, și anume TCEn.

Actele pe care Consiliul ministerial este invitat să le adopte sunt acte cu efecte juridice. Actul avut în vedere va fi obligatoriu în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul 76 din TCEn, conform căruia o decizie este obligatorie din punct de vedere juridic pentru destinatarii săi, și cu articolul 40 din TCEn, care prevede că măsurile luate în temeiul titlului IV din TCEn sunt aplicabile teritoriilor aflate sub incidența Tratatului de instituire a Uniunii Europene și teritoriilor părților contractante la Comunitatea Energiei.

Actele avute în vedere nu completează și nici nu modifică cadrul instituțional al acordului.

În consecință, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii Europene. În cazul în care actul avut în vedere urmărește două obiective sau include două elemente, iar unul dintre aceste obiective sau elemente poate fi identificat ca fiind obiectivul sau elementul principal, iar celălalt obiectiv sau element are mai degrabă un caracter accesoriu, decizia adoptată în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE trebuie să se întemeieze pe un singur obiectiv.

4.2.2. Aplicarea la cazul în speță

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la energie și nu sunt în primul rând de natură fiscală. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 194 alineatul (2) din TFUE.

4.3. Concluzie

Este oportun ca temeiul juridic al deciziei propuse să fie articolul 194 alineatul (2) din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

⁴ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului ministerial al Comunității Energiei în ceea ce privește recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile emise de părțile contractante la Comunitatea Energiei și de statele membre ale UE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194 alineatul (2) din TFUE, coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Tratatul de instituire a Comunității Energiei (denumit în continuare „tratatul”) a fost încheiat de Uniune prin Decizia 2006/500/CE a Consiliului din 29 mai 2006 și a intrat în vigoare la 1 iulie 2006.
- (2) În conformitate cu articolele 47 litera (b) și 76 din tratat, Consiliul ministerial poate adopta măsuri sub forma unei decizii sau a unei recomandări.
- (3) În temeiul articolului 42 alineatul (1), Comunitatea Energiei poate lua măsuri în vederea creării unei piețe unice fără frontiere interne pentru energia furnizată în rețea. Odată adoptate, aceste măsuri sunt obligatorii pentru Uniune și pentru toate părțile contractante la Comunitatea Energiei, în conformitate cu articolul 40 din tratat;
- (4) Crearea unui cadru stabil de reglementare și de piață, capabil să atragă investiții în producția de energie electrică din surse regenerabile, promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, stabilirea condițiilor pentru comerțul cu energie în spațiul unic de reglementare, dezvoltarea concurenței pe piețele energiei la o scară geografică mai largă și exploatarea economiilor de scară se numără printre obiectivele-cheie ale Tratatului de instituire a Comunității Energiei, astfel cum se prevede la articolul 2 din acesta;
- (5) Atingerea obiectivelor stabilite pentru ponderea energiei din surse regenerabile necesită realizarea de progrese substanțiale de către părțile contractante în ceea ce privește creșterea gradului de utilizare a energiei din surse regenerabile pe teritoriile lor;
- (6) Prin faptul că furnizează clienților finali dovezi că o anumită cantitate de energie electrică a fost produsă din surse regenerabile și poate fi transferată independent de energia electrică produsă, garanțiile de origine au o valoare de piață care poate fi utilizată pentru a stimula în continuare investițiile în producția de energie electrică din surse regenerabile;
- (7) Articolul 19 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile [denumită în continuare „Directiva (UE) 2018/2001”] instituie un sistem de

recunoaștere reciprocă a garanțiilor de origine între statele membre ale Uniunii Europene și permite extinderea acestuia la țările terțe, sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții.

- (8) Având în vedere că Comunitatea Energiei a adaptat și adoptat Directiva (UE) 2018/2001 prin Decizia 2021/14/MC-EnC a Consiliului ministerial, iar Uniunea Europeană este parte la Comunitatea Energiei, este oportun ca sistemul UE de recunoaștere reciprocă a garanțiilor de origine să se extindă la părțile contractante la Comunitatea Energiei odată ce acestea îndeplinesc condițiile prevăzute în prezenta decizie;
- (9) Recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine între părțile contractante la Comunitatea Energiei și statele membre ale Uniunii Europene impune ca toate părțile să se alinieze la aceleași principii și cerințe juridice și să continue să le respecte efectiv; Prin urmare, este necesar să se stabilească condițiile pe care trebuie să le îndeplinească fiecare parte contractantă înainte și după acordarea recunoașterii;
- (10) Este oportun să fie stabilită o procedură privind evaluarea, procesul decizional aferent recunoașterii și asigurarea aplicării normelor referitoare la recunoașterea garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile;
- (11) Prin urmare, este necesar ca, în numele Uniunii, Comisia să propună Consiliului ministerial al Comunității Energiei o decizie privind recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile emise de părțile contractante la Comunitatea Energiei și de statele membre ale Uniunii Europene. În plus, este necesar ca, în numele Uniunii, Comisia să voteze în favoarea propunerii în cadrul reuniunii Consiliului ministerial programate pentru 30 noiembrie 2026,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta, Comisia este autorizată să prezinte Consiliului ministerial al Comunității Energiei propunerea de decizie privind recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile emise de părțile contractante la Comunitatea Energiei și de statele membre ale Uniunii Europene, inclusă în anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Poziția care trebuie să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a 24-a sesiuni a Consiliului ministerial din 30 noiembrie 2026 este de a sprijini adoptarea propunerii de decizie privind recunoașterea reciprocă a garanțiilor de origine pentru energia electrică din surse regenerabile emise de părțile contractante la Comunitatea Energiei și de statele membre ale Uniunii Europene, inclusă în anexa la prezenta decizie.

Articolul 3

Comisia poate conveni, înainte de reuniunea Consiliului ministerial sau în cadrul acesteia, asupra unor modificări minore aduse propunerii incluse în anexa la prezenta decizie, fără a

mai fi necesară o nouă decizie a Consiliului, ținând seama de observațiile părților contractante la Comunitatea Energiei.

În cazul în care Consiliul ministerial nu este în măsură să adopte propunerea inclusă în anexa la prezenta decizie în cadrul celei de a 24-a sesiuni ale sale din 30 noiembrie 2026, propunerea poate fi adoptată prin corespondență după sesiunea respectivă, în conformitate cu Regulamentul de procedură al Comunității Energiei, fără ca acest lucru să mai necesite o nouă decizie a Consiliului.

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*